

SUOMEN
LÄHETYSSEURA

P.O. Box 4003, Francistown
Botswana

marja.alastalo@felm.org

Masasin kummikirje 1-2017

3.5.2017 Francistown

Rakkaat Kummit!

Kirjoitin viime kirjeessäni suunnitelmista, joita Francistownin seurakunnan johdolla on ollut Masasin päiväkodin suhteen ja onpa ilo raportoida, että monet niistä suunnitelmista ovat nyt toteutuneet. Tulkaapa mukaan alkuvuoden kuvioihin!

Tammikuussa Masasin ovet aukenivat jälleen 30 kummi- ja muutamalle itsemaksavalle lapselle. Opettajakysymys oli edelleen hieman auki, sillä Dimpho-opettaja ei kokenut omaavansa riittävästi itseluottamusta päiväkodin johtamiseen ja lasten opettamiseen ja siksi Francistownin seurakunta hakikin kahta pätevää opettajaa päiväkotiin. Hakemuksia tuli mukavasti ja niiden joukosta löytyi kuin löytyikin kaksi opettajaa. Yksi heistä on Dineo Thibile ja toinen Masasin alkaessa vuonna 2005 opettajana ollut sambialainen Marjorie Sitali. Dineo on ollut työn touhussa heti maaliskuusta eteenpäin, mutta Marjorien maassaolo- ja työlupapaperit ovat vielä viranomaisilla, joten hänen kohdallaan hieman vielä odotellaan ja toivotaan asioiden nopeaa ratkaisua. On kuitenkin hieno asia, että Marjorie pitkän kokemuksen omaavana ihmisenä on ollut halukas tulemaan uudelleen Masasiin. Se tulee varmasti Masasille siunaukseksi.

Dineo Thibile (vasemmalla kuvissa lasten kanssa) vastaa äidinkielenään setswanaa puhuvana pienempien lasten ryhmästä. Masasissa on tällä hetkellä 39 lasta, joista 30 on kummilapsia.

Alla: Jaana Jäkälä työn touhussa ompelemassa patjoihin uudet, raikkaat suojalakanat. Kyllä nyt kelpaa lasten ottaa päivätorkut!

Tammikuun loppupuolella Francistownin keskus sai avukseen myös kaksi vapaaehtoista Suomesta. Jaana Jäkälä ja Marianne Tast

tipahtivat kuin suoraan taivaasta avuksi tilanteeseen, jossa kaikilla oli hieman 'homma hukassa'. He käärivätkin rivakasti hihansa ylös ja sen suuremman ohjauksen puutteessa tarttuivat kiinni siitä mistä saivat. Masasin tilat, kaapit ja komerot käytiin läpi ja tavaraa heitettiin pois, otettiin käyttöön tai järjestettiin tulevia opetushetkiä silmällä pitäen. Jaana ja Marianne antoivat arvokasta taustatukea myös seurakunnan kirkkoherralle työntekijöiden valintaan liittyvissä haastatteluissa ja viettivät monenmonta riemullista ja rakkauden täyttämää hetkeä lapsia opettaen, heidän kanssaan leikkien ja syliä tarjoten.

SUOMEN 1859
LÄHETYSSEURA

PROTEIINIA, PROTEIINIA

Masasissa hoitoa ja opetusta saavissa lapsissa on monenlaista tarinaa kerrottavaksi. Suurin osa kummilapsista on tullut päiväkotiin sairaalan ravitsemuslinikan läheteellä eli se tarkoittaa sitä, että syystä tai toisesta heidän ravitsemustilanteensa ei ole kotiooloissa kunnossa. Siksi sairaalan työntekijät ovatkin ohjeistaneet Masasin henkilökuntaa riittävän ravitsevien aterioiden suunnittelemiseen ja valmistamiseen. Iso ilo on muunmuassa se, että paikallinen maitotuotteiden valmistaja, Parmalat, lahjoittaa säännöllisin väliajoin keskuksen jugurttuja, joiden

päivämäärä on menossa umpeen seuraavien viikkojen aikana. Nämä jugurtit ovat lapsille hyviä välipaloja.

JUMALAN SILMÄTERÄT

Mmabotho ja Olorato ovat kaksi kummipaikalla olevaa tyttöä. Mmabotho on jo viisivuotias ja hänen tulisi valmistautua koulutielle tulevana vuotena. Oloratolla menee muutama vuosi Masasin suojissa.

Mmabotho tulee perheestä, jossa elinolosuhteet ovat äärimmäisen haastavat. Kotina on pieni maja, missä isä asuu Mmabothon ja hänen vanhempien sisarustensa kanssa. Perheen äiti palasi muutama vuosi sitten omille kotiseuduilleen ja hän on viimeksi käynyt katsomassa lapsiaan viime vuoden lokakuussa. Nyt opettajat yrittävät ottaa häneen yhteyttä, jotta saisivat selville, onko Mmabotholla syntymätodistusta, jolla hänet voisi rekisteröidä koulutielle. Tämän pikkutyön kasvu ja koulunkäynti kaipaa todella seurantaa ja tukea – jopa pientä ihmettä – sillä hänen sisaruksensa ovat kaikesta kummiohjelmasta saamastaan tuesta huolimatta yksi toisensa jälkeen jääneet pois koulusta. Onneksi me olemme perheväkeä sellaiselle Jumalalle, jolle on kaikki mahdollista, ja siksi jälleen kerran yritetään.

Olorato (vas.) ja Mmabotho (oik.) saavat turvaa, hoitoa ja opetusta Masasissa. Jumalan silmäterät, kalliit ja arvokkaat.

Oloraton äiti (MmaOlorato) oli aikanaan mukana koululaisten kummiohjelmassa oman äitinsä vakavan sairauden ja menehtymisen vuoksi. Hän kirjoitti botswanalaisittain ylioppilaaksi mutta ei onnistunut hankkiutumaan ja pääsemään jatkokoulutukseen Oloraton maailmaantulon aikoihin. Nuorten on hyvin haastavaa päästä asioissa eteenpäin, jos jälkikasvu alkaa tulla ja jos omat vanhemmat ovat kuolleet. Perinteisesti isoäidit ovat ottaneet lapsenlapsiaan hoidettavaksi, mutta kun monissa tapauksissa isoäitejä ei enää ole, kohtaavat nämä nuoret äidit lastenhoidon haasteet aika lailla yksin. Nyt MmaOlorato on kuitenkin onnistunut saamaan työpaikan, Oloraton hyvään hoitoon Masasiin ja ehkäpä näin pieni perhe saa asiat järjestykseen.

Lämmin kiitos teille, Rakkaat Kummit, että jaksatte olla Masasin lasten, heidän vanhempien ja koko keskuksen henkilökunnan tukena. Siunatkoon hyvä Jumalamme teitä! Muistakaa myös käväistä aina välillä katsomassa Suomen Lähetysseura Eteläisessä Afrikassa – Facebook sivuillamme, mitä täällä päin tapahtuu.

Lämpimin terveisin ja kauniin kevään ja kesän toivotuksin kummilasten puolesta, *Marja*